

EEN OOSTEN-RIJK-SE KANS

HET PABO-DIPLOMA ALS TOEGANG TOT DE WERELD

Na mijn ervaring in Zwitserland n.a.v. een uitwisselingstraject wist ik het zeker, ik wilde meer. Meer zien, meer proeven en meer leren buiten de grenzen van Nederland. Na een intensief wpo-jaar, was ik klaar voor een nieuw avontuur. Hier wist Harrie Poulssen, hoofd International Office van KPZ, wel raad mee. Harrie stelde de stad Graz voor. Een stad waar ik voorheen nog nooit van gehoord had, maar waarvan ik nu kan zeggen: hier ligt mijn onderwijshart.

Sinds 1995 zijn KPZ en de Pädagogische Hochschule Steiermark (PHSt) verbonden met elkaar. Vele bezoeken, projecten en samenwerkingen hebben deze scholen nauw tot elkaar gebracht. Een zeer waardevolle verbinding. Dit was goed te merken in het telefoongesprek dat Harrie voerde met Susanne Linhofer van het Grazer International Office. Met een glimlach legde Harrie uit dat een bijna afgestudeerde student een nieuw avontuur in Oostenrijk aan wilde gaan. Maar niet zomaar een avontuur...

Genieten met een hoofdletter G!

Zonder de stad te kennen, zonder precies te weten wat voor stage ik ging lopen, pakte ik mijn koffers en met het pabo-diploma op zak vertrok ik naar het prachtige Graz. Een stad die ook wel de Landeshauptstadt van de Steiermark en de Genuss Hauptstadt van Oostenrijk genoemd wordt. Deze stad maakt zijn naam waar, want vanaf het eerste moment was het Genieten met een hoofdletter G!

Een warm welkom

Het avontuur kon beginnen! Ik was klaar voor mijn eerste dag. Vol goede moed kwam ik aan op het International Office en zag ik tot mijn verbazing mijn naam op het bordje bij de deur van het bureau. Dit gaf een geweldige kick! Hierna werd ik meteen ontvangen door Susanne Linhofer en Heiko Vogl. Zij leiden het instituut voor diversiteit en internationale relaties. Vanaf het eerste moment wist ik dat het goed zat. Mijn werkzaamheden werden mij in alle rust uitgelegd. De eerste zeven maanden zou ik werkzaam zijn in het bureau voor diversiteit. Deze afdeling is verantwoordelijk voor het

aanbieden en uitvoeren van de opleiding Duits als tweede taal. Naast het werken in het bureau wilde ik graag blijven lesgeven. Daarom heb ik ervoor gekozen om les te gaan geven op de Volksschule Bertha von Suttner. Een migrantenschool waarvan 99% van alle kinderen een andere nationaliteit dan Oostenrijks hebben. Het was een heel mooie en bijzondere uitdaging. Ik kon mij goed in de kinderen verplaatsen, doordat ik zelf natuurlijk ook Duits heb moeten leren.

Naast het werken op de PHSt en de basisschool was ik vaak in de campusstudio te vinden. Een geweldige kans om te leren werken met camera's en het leren produceren van educatief videomateriaal. Ik kreeg alleen maar meer energie van dit afwisselende en uitdagende werk. Mijn collega's zagen mij opbloeien. Dezeven maanden vlogen voorbij. Met dank aan KPZ kon ik mijn stage verlengen en daarmee hield het niet op. Susanne Linhofer bood mij na deze vijf maanden zelfs een baan aan. Het was niet zomaar een baan, maar mijn droombaan als International Officer! Ik kon mijn oren niet geloven! Werken binnen de PHSt samen met internationale universiteiten en internationale studenten, het kon niet beter. Tot de dag vandaag ben ik werkzaam in het International Office, waar ik nog steeds iedere dag van geniet.

Het Erasmus stel

Harrie wist niet alleen het perfect land, stad en universiteit uit te kiezen. Hij attendeerde mij erop dat Kevin, een andere pabo-student, interesse had in een buitenlandse stage in Oostenrijk. Heel onschuldig spraken wij een aantal keer met elkaar af en vervolgens vertrok Kevin naar Piesendorf (Salzburg) en ik naar

Graz. Na elkaar een aantal keer gesproken en bezocht te hebben, kwamen wij erachter dat we wel erg veel gemeen hebben. Het allermooiste wat wij beiden met elkaar deelden en nog steeds delen is de droom om een bestaan in Oostenrijk op te bouwen. Sneller dan verwacht, is deze droom werkelijkheid geworden. Afgelopen juni heeft Kevin namelijk het bergdorpje in het Salzburgerland verruild voor de Genuss Hauptstadt van de Steiermark. Hij heeft zijn pabo-diploma ingezet en is werkzaam op de Volksschule Gabelsberger. Wij genieten met volle teugen en zijn KPZ, het International Office en Harrie ongelooflijk dankbaar.

Spijt? Nog geen seconde!

Achteraf denk ik wel eens... Hoe kun je zonder een stad te kennen, met een net-toereikende Duits taalniveau, zonder iemand dan ook te kennen, naar het buitenland verhuizen? Waarna ik meteen denk: op goed vertrouwen en wie niet waagt, wie niet wint! Natuurlijk heb ik ook momenten waar ik mijn familie en vrienden mis, maar dit vind ik juist een mooi teken. Ik heb fijne vrienden en familie waar ik om geef, dan is het normaal dat ik hen mis. Met de directe vliegverbinding Graz-Amsterdam ben ik eigenlijk maar anderhalf uur van hen verwijderd. En aan de andere kant heb ik in Graz zoveel mooie en inspirerende mensen mogen leren kennen, wat ik zeker weet te appreciëren. Een sprong in het berglandschap leidde tot een droom die werkelijkheid is geworden.

ROMY WORST IS VOORMALIG PABOSTUDENT VAN KPZ.